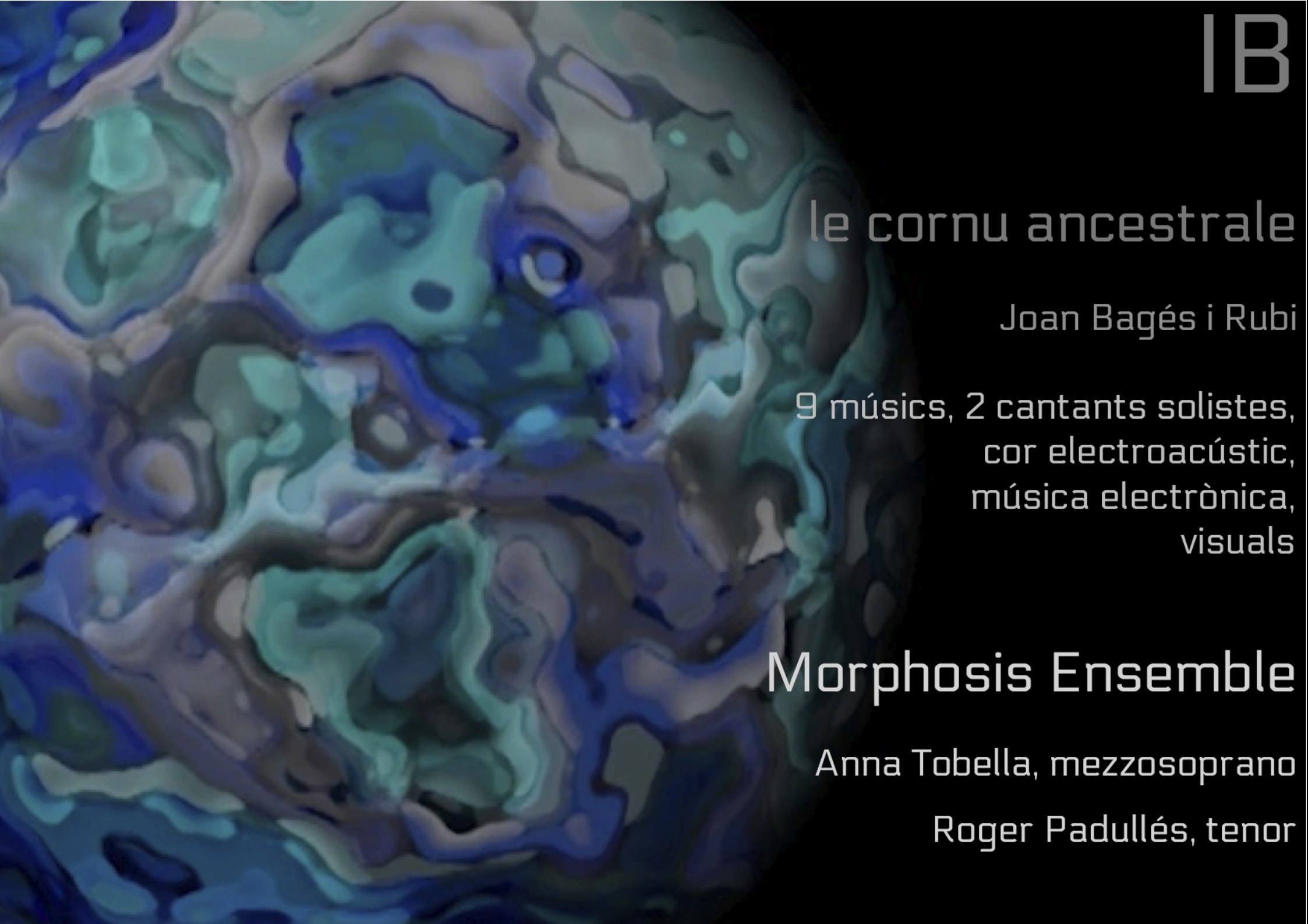




IB

le cornu ancestrale

Joan Bagés i Rubi

9 músics, 2 cantants solistes,
cor electroacústic,
música electrònica,
visuals

Morphosis Ensemble

Anna Tobella, mezzosoprano

Roger Padullés, tenor



IB OPERA:

<https://iboperaelectroacou.wixsite.com/ibopera>

MORPHOSIS ENSEMBLE:

<https://morphosisensemble.wixsite.com/morphosis>

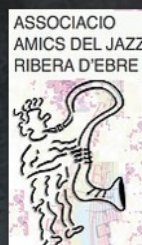
MAIL: morphosis.ensemble@gmail.com

MAIL: Management/Contractació: morphosis.ensemble.management@gmail.com

Producer: Morphosis Ensemble (Catalonia/Barcelona)

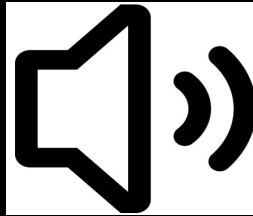
Co producer : Institut Ramon Llull (Catalonia - Catalan Culture), Associació Amics del Jazz de la Ribera d'Ebre (Ribera d'Ebre / Tarragona), Festival de Música Clàssica Felip Pedrell de Tortosa (Tortosa) - La Unió Social de Flix (Flix) - Diputació de Tarragona (Tarragona) - Consell Comarcal del Baix Ebre (Tarragona) - LaboFlashback Perpignan (Perpignan - France)

IB : Le cornu ancestrale - 2019/2020

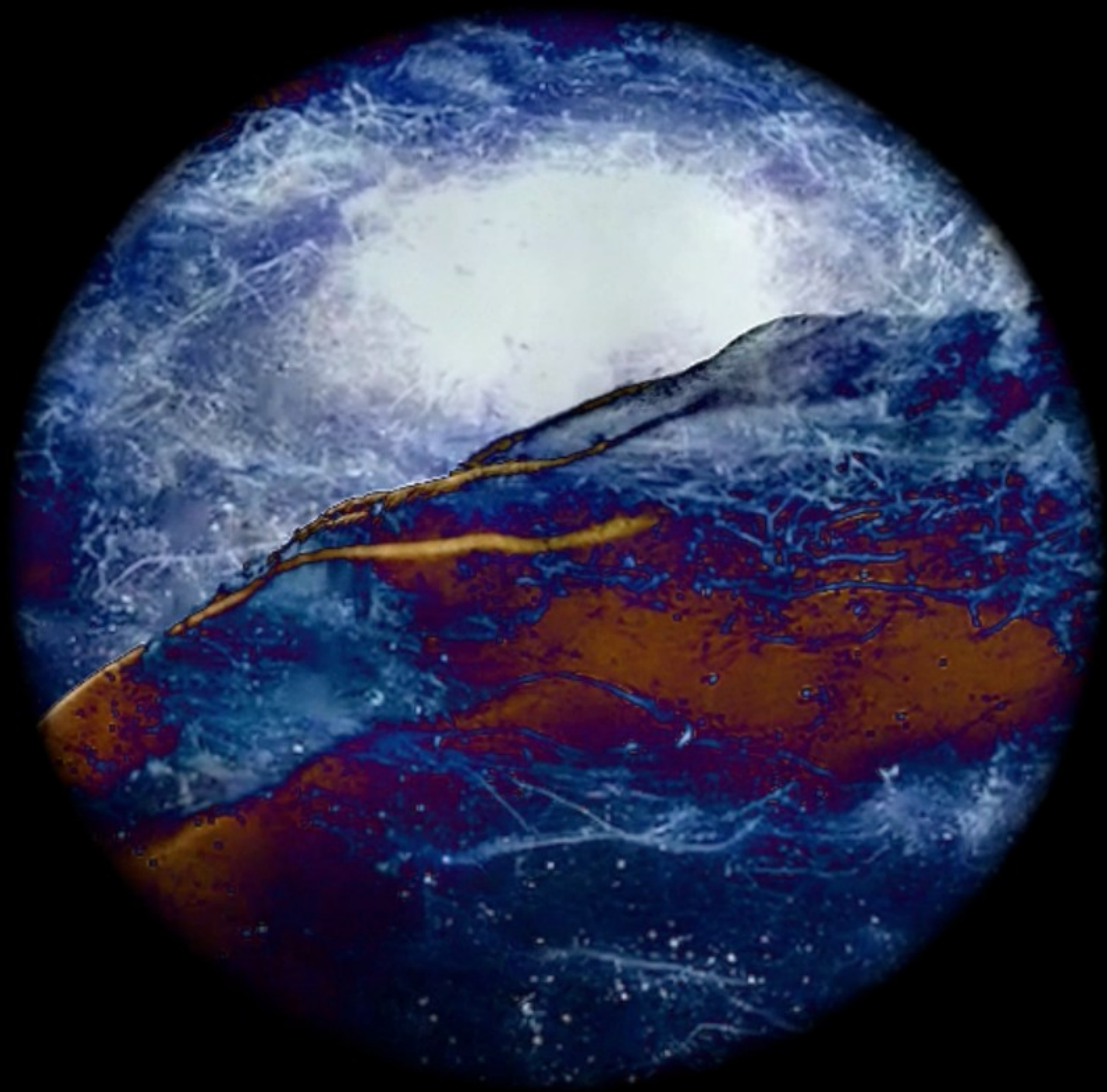


encara ressona
el corn del sirgador,
quan el llaüt solcava
les aigües d'un riu mític, antic,
mentre el patró servava

l'arjau de la memòria



No entenc el pas de l'ésser al no ésser. De fet, res és.
Tot queda truncat abans de ser concebut.
He d'aprendre a desfer el camí que m'ha portat fins aquí.
Ja ho veig, és senzill.
Al final només hi ha inicis.
Cal aprendre a retrocedir, descaminar i esborrar.
No entendre m'obre la possibilitat de tornar a la meva llar, al llac amniòtic.



"IB: LE CORNU ANCESTRALE" és un espectacle musical/sonor i audiovisual en format d'ÒPERA ELECTROACÚSTICA DE CAMBRA on l'experiència immersiva porta a l'espectador a submergir-se en l'aigua com a metàfora de l'existència humana. "IB" teixeix un conjunt de percepcions o paisatges mentals sobre el misteri del ser i l'auto percepció d'existir i coexistir amb els altres.

*La mortalla blanca, asèptica
es banya a les basses
de les depuradores.*

Àtom. Àtom. Massacre

L'experiència de néixer, d'esdevenir i de morir. Sempre amb la mateixa pregunta ... perquè ? Per a què?

L'aigua mai no banya

dues vegades

on espera la barca

que salpa

cap a la retorna

riu

vides

Aquestes impressions i intuïcions s'expliquen mitjançant diversos mitjans expressius: la música, text cantat, el text recitat, la música electrònica, música instrumental i els visuals. Joan Bagés s'apropia de diferents textos poètics d'escriptors i poetes catalans com Roman Aixendri i Andreu Carranza per desconstruir els seus textos i integrar-los en aquesta obra musical.

Cendra,

submergeixo,

abans de néixer.

El corrent de l'aigua

em travessa el pit.

La canterella de l'aigua.

Amb ull d'infinit

-Mare..., d'on ve l'aigua ?

L'aigua i la fluïdesa com a metàfora i com a vector narratiu per a un conjunt de paisatges imaginaris on aquests conceptes de vida són:

Què hi ha abans de néixer? què hi ha abans de la creació del que coneixem com a realitat? Com es va crear l'auto percepció d'existència? com es crea el jo col·lectiu? Com sorgeixen els conflictes entre el jo social (entorn) i el jo col·lectiu? Com superar i sublimar el conflicte d'existència? ...què és la mort? el retorn al principi de tot.

Massacre, oxímoron substituït. Rotunditat de misèries mediocres. Solcs de conceptes minusvàlids.

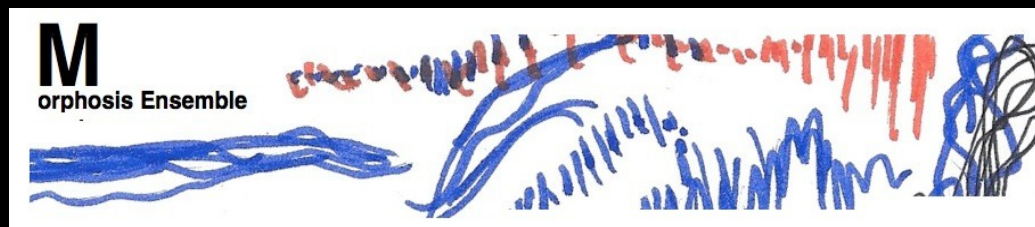
La lluentor de l'esperpent involuntari. Difama la pròpia proposta. Vomita aigua.

Xucla la banalitat i desconstrueix-te. Desconstrueix-me. Massacre

Olla barrejada de mal gustos. "H" d'homínids. El moviment - la diferència.

"MORPHOSIS ENSEMBLE"





<https://morphosisensemble.wixsite.com/morphosis>

"Morphosis Ensemble" – BARCELONA és un conjunt de música de creació compromès en la difusió de la música instrumental mixta (electroacústica).

[\(clica els noms subratllats per accedir als seus espais web\)](#)

Blanca Ruiz (flauta flauta)
[Luis Fernandez Castello](#) (clarinet)
[Joan Martí Frasier](#) (saxo baríton)
[Nuria Andorrà](#) (percussió)
[Josep Vila Campabadal](#) (acordió)
Laia Armengol (piano)
Paula Aguiló (violí)
Aida Ortiz (violí)
[Joan Antoni Pich](#) (violoncel)

Àlex Sansó, director musical

[Anna Tobella](#), mezzosoprano

[Roger Padullés](#), tenor

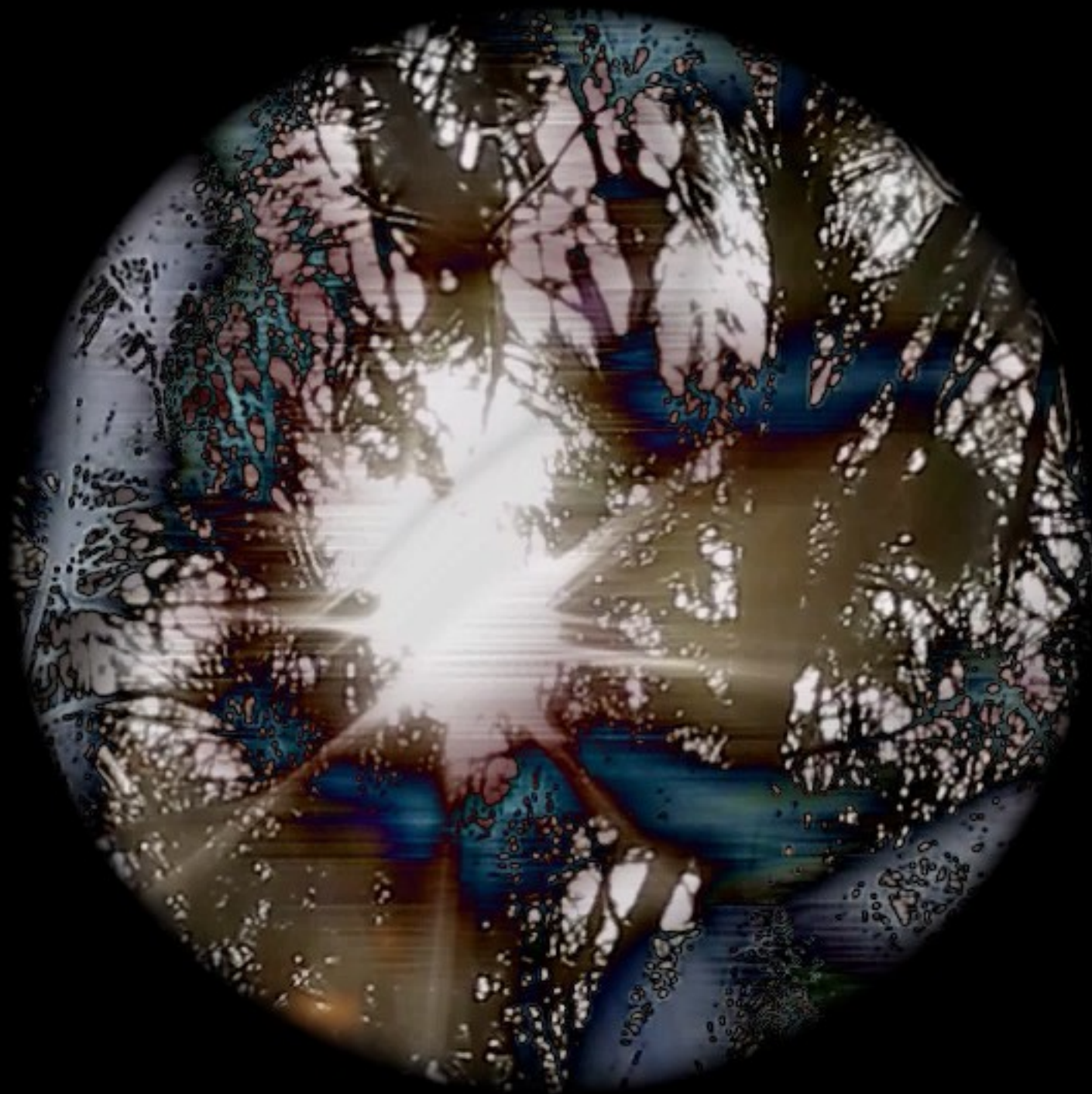
[Belén Iniesta](#), vídeo

Joan Bagés, Director artístic i composició de la música electroacústica i música instrumental

Àngel Medina, tècnic de so

Jaume Rocamora, iconografies

Cor: Laura Vila, Montserrat Beltral, Néstor Pindado, Tomas Maxé



ESCENES DE L'OBRA:

L'obra consta de 6 escenes més una escena 0, entrada de públic a mode d'instal·lació sonora que prepara el públic per a una escolta d'1 hora i 30 minuts. ESCENES:

0-L'obra s'inicia amb una instal·lació que prepara sonorament i visualment el públic creant un continu entre escolta externa i escolta interna. Entre l'afora i el a dins de la sala. Transició amable que ens porta cap a un moment del ser indefinit; "abans de l'abans". Belen Iniesta crea a partir les iconografies de Jaume Rocamora, un conjunt de dibuixos geomètrics que ens revelen l'essència de la matèria. L'estructura del TOT. Aquest material visual i sonor es va transformant per portar-nos sense adonar-nos cap a l'escena 1.

1-La primera escena és el moment previ a tot. Què hi ha abans de nèixer, abans d'existir ? Aquesta escena ens parla de la construcció del llenguatge des del seus sons més primitius a la construcció del TOT. Espai dens de màxima densitat on tot es concentra en un punt i on finalment tot esclata per a donar lloc a un acte únic. La creació.

2-La segona escena ens crea una paisatge mental d'apercepció. El fet d'aparèixer, de ser aquí i ara. Però un és pregunta: d'on vinc jo ?

Amb ull d'infinít

-Mare..., d'on ve l'aigua ?

3-Una tercera escena ens parla com poc a poc anem auto creant la percepció del jo col·lectiu, de com gota a gota construïm el nostre lloc dins el grup, però alhora, el monstre també es crea. El monstre social, la maquinària social amb la que l'individu es veu immers i no en pot escapar.

En el riu

que va fluint

dins de mi.

Cantarella lenta

que s'adorm a la mar més íntima

del meu cos transmutat en llenguatge.

Símbol que naufraga al fons abissal

on reposen les lletres de sal,

blanques estàtues mutilades

de mi mateix.

4-A la quarta escena apareix el conflicte mitjançant el contrast de materials sonors, tempos musicals, morfologies sonores dispars que ens enuncien el conflicte intern entre el jo social i el jo individual. Entre el jo col·lectiu i l'entorn entre el passat el futur distòpic.

Quan l'Ocàs pinta de plata
el Poble vell,
on vam viure
la guerra petita

Massacre, oxímoron prostituït. Rotunditat de misèries mediocres. Solcs de conceptes minusvàlids.

5-Després del conflicte, de la destrucció ens apareix a la quinta escena. Una moment encara més àlgid, una escena de catarsi, de sublimació i de gran lluita interna on és moment per a sublimar totes les dificultats. Escena eròtica, escena de lluita interna, de conflicte intern. L'electrònica i els visuals de Blen Iniesta prenen tot el seu protagonisme.

De l'aigua, sang. De la sang el calze i aquest constructe antropomorf. Ramat de rates, piràmides, cilindres i cons. Anyell de Déu que lleva el pecat del món, quixotitza'm! Colpeja'm! Sigues el molí que arrenca a galopar contra les persones. Agita les teves aspes i redimeix a Eva i Adán.

6-La fi del camí, la mort apareix a la sisena escena. Moment musical i sonor transformat on un no es pot quedar indiferent a tot el que ha viscut, moment més poètic musicalment que permet entendre o desentendre finalment:

No entenc el pas de l'ésser al no ésser. De fet, res és. Tot queda truncat abans de ser concebut. He d'aprendre a desfer el camí que m'ha portat fins aquí. Ja ho veig, és senzill. Al final només hi ha inicis. Cal aprendre a retrocedir, descaminar i esborrar. No entendre m'obre la possibilitat de tornar a la meva llar, al llac amniòtic.

El món és rodó. El ventre és rodó. La mort i el naixement no ho són. Són esdeveniments allargats per facilitar trencar amb la circularitat.

Hola, adéu, un petó. Torno a l'origen. Ja no sóc jo.

MULTIMÈDIA:

Accedeix a totes les imatges /// Accedeix a tots els vídeos /// Accedeix a totes els àudios





Joan Bagés i Rubi - compositor, artista sonor, pianista

www.joanbages.com



La seva obra se centra en la música instrumental, la música electroacústica, les instal·lacions sonores i els sistemes musicals interactius. Lluny d'abordar aquestes facetes creatives com a elements independents, el seu treball traça un continu basat en la creació de xarxes entre aquestes disciplines. El que unifica el seu treball creatiu és la investigació permanent en el que ell anomena la «Composició espectre-morfològica per capes diferenciades en un marc de creació holofònica».

Després d'obtenir el Títol de Professor de Piano pel Conservatori de Musica el Liceu de Barcelona i la Llicenciatura en Pedagogia a la UAB, al 2002, va realitzar el Màster d'Arts Digitals – Música a la U.P.F. de Barcelona. Va estudiar composició musical, composició electroacústica i sistemes musicals interactius amb Eduard Resina, Gabriel Brncic, Sergi Jordà, José Manuel Berenguer i José Lozano.

Posteriorment es va traslladar a París per a realitzar el DEA de “Esthétiques, Sciences et Technologies des Arts – Spécialité Musique” a la Universitat de Paris 8 sota la tutela d'Horacio Vaggione. Això li va permetre estudiar composició musical amb José Manuel López López i sistemes musicals interactius amb Anne Sedes.

Va obtenir el DEM de Composició Electroacústica al Conservatori de Pantin (França) amb Christine Groult i el DEM de Composició Musical al Conservatori “d'Aulnay-sous-Bois” (França) amb José Luís Campana i Mario Mary. Posteriorment va obtenir el Cicle de Perfeccionament amb Composició Musical al CRR de Reims (França) amb Daniel d'Adamo i Tom Mays.

Va obtenir el Doctorat en “Esthétiques, Sciences et Technologies des Arts – Spécialité Musique” amb Anne Sedes a la mateix Universitat de Paris 8.

De forma paral·lela ha estudiat i ha rebut el consell d'altres compositors com Gilles Racot, Philippe Leroux, Denis Dufour al CRR de Paris , François Bayle a París Rebecca Saunders a Berlin, Pierluigi Billone a Palerm.

Ha rebut beques de formació i encàrrecs de creació/composició de la Generalitat de Catalunya, la Fundació Phonos, la Fundació Duran Martí, Denisté93, del INAEM-CDMC, SACEM. Les seves obres s'han interpretat a diversos països i han estat recompensades a diversos concursos internacionals.

És director artístic de MORPHOSIS ENSEMBLE. És professor al Màster de Composició amb Noves Tecnologies de l'ESMUC (professor de composició electroacústica) i TALLER DE MUSICS de BARCELONA (Tècniques de composició, Orquestració i Instrumentació).



Nascuda a Martorell i llicenciada en cant al Conservatori Superior de Música del Liceu amb el tenor Eduard Giménez, ha actuat arreu del món interpretant papers molt diversos i cantant repertori operístic, liederístic, religiós i simfònic.

Va debutar al Liceu l'any 2007 amb Manon on interpretava el personatge de Rosette i posteriorment hi ha cantat en nombroses ocasions com ara L'arbore di Diana de Martín y Soler com a Clizia, L'Atlàntida de Falla com a Dama de la Cort, Falstaff de Verdi com a Meg Page, Die Zauberflöte de Mozart com a 2a dama, a Maria Stuarda de Donizetti com a Anna, I Capuleti e i Montecchi de Bellini com a cover de Romeo i Così fan tutte de Mozart com a Despina.

Ha interpretat diversos papers mozartians i rossinians com ara Dorabella de Così fan tutte a Bilbao i a Saint Paul (USA), Sesto de La Clemenza di Tito a Istanbul (Turquia), Angelina de La Cenerentola a Sabadell, Melbea de Il viaggio a Reims a Pesaro (Itàlia) i Rosina de Il Barbiere di Siviglia a Oviedo. Ha cantat també El sombrero de tres picos i L'Atlàntida de Falla, Requiem i Missa de la Coronació de Mozart, Novena Simfonia de Beethoven i El Messies de Händel, entre moltes altres.

Ha guanyat el Concorso internazionale Riccardo Zandonai i el Concurs internacional Jaume Aragall ha estat guardonada al Concurs Francesc Viñas celebrat al Gran Teatre del Liceu.

Recentment ha debutat el paper de Dido de l'òpera Dido & Aeneas de Henry Purcell al Teatre Principal de Menorca i durant la temporada actual té compromisos molt diversos i interessants com ara Tisbe de La Cenerentola de Rossini a Sabadell, Flora de La Traviata de Verdi a La Maestranza de Sevilla i l'estrena absoluta de l'obra Le Cornu Ancestrale de Joan Bagés a Luxemburg



Vaig néixer a Sallent i al cap de pocs anys vam anar a viure a Valls. Quan tenia 10 anys vaig entrar a l'Escolania de Montserrat. Després d'haver cantat en diversos cors, com el Verge del Camí de Cambrils, vaig començar a estudiar cant amb el professor J. Proubasta. Va ser ell qui em va animar a deixar el periodisme i dedicar-me a cantar professionalment. Dit i fet, l'any 2001 vaig anar a Freiburg im Breisgau atret per l'estudi del Lied alemany i amb una beca de la Generalitat de Catalunya. Allà vaig tenir de professor Reginaldo Pinheiro, qui em va descobrir també el món de l'òpera. El 2004 vaig obtenir els títols de « Kunstlerische Ausbildung » i « Solisten Studium » en les especialitats de Lied-Oratori i d'Òpera, ambdues amb les màximes qualificacions possibles.

Tot seguit vaig ser membre de l'estudi d'òpera d'Estrasburg (França) durant dos anys, on vaig fer els primers passos professionals sobre els escenaris. Per tal de donar-me a conèixer vaig participar en alguns concursos internacionals on he obtingut reconeixements com el Segon premi al Concurs Internacional Francesc Viñas, així com el premi Plácido Domingo (2009).

Ja com a professional he cantat al Gran Teatre del Liceu de Barcelona, el Teatro Municipal de Santiago de Chile, a l'Opéra National du Rhin, al Concertgebouw d'Amsterdam, al Teatro Real de Madrid, Capítol de Toulouse, Palau de les Arts de València, entre altres. He tingut la sort de ser dirigit per batutes com Zubin Mehta, Sebastian Weigle, Sylvain Cambreling, Enrico Delamboy, Josep Pons o Salvador Mas. Entre els papers que han marcat la meua carrera hi ha el Tamino a « Die Zauberflöte », Idomeneo a « Idomeneo » de W.A. Mozart, Tom Rakewell a « The Rake's progress » d'I. Stravinsky, Nadir a « Les pêcheurs de perles » de G. Bizet o Andres a « Wozzeck » d'Alban Berg.

Quan tinc temps entre els projectes operístics, m'agrada fer recitals de Lied i Oratori, una faceta que em dona sentit com a cantant i en la que m'ho passo molt bé. He cantat en sales com el Capítol de Toulouse, l'Opéra National du Rhin a Estrasburg o al Rosenblatt Recital Series de Londres. En el meu repertori hi ha els principals cicles del Lied i Oratori centre-europeus.

Recentment ha cantat el paper de Tamino en l'adaptació de La flauta màgica feta pel director teatral Peter Brook en una gira mundial que l'ha portat a Argentina, Chile, Brasil, Mèxic, Japó, Taiwan, Corea del Sud, Austràlia, Hong Kong, Itàlia, França i Rússia. A nivell actoral, ha estat una bona experiència treballar sota les ordres de Peter Brook, Christoph Marthaler, Laurent Pelly, Mariame Clément, Willy Decker o David Pountney.



Àlex Sansó és director i fundador de Kammart Ensemble i Orquestra, formació integrada per solistes i assistents d'algunes de les millors orquestres de l'Estat Espanyol com l'Orquesta Nacional de España (ONE), Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC), Orquestra de la Comunitat Valenciana del Palau de les Arts Reina Sofia, Orquestra del Gran Teatre del Liceu, Orquesta Sinfónica de Galicia, Orquesta Sinfónica de Castilla y León (OSCyL), Orquestra Simfònica de Balears "Ciutat de Palma", entre d'altres.

Àlex Sansó es va graduar amb Matrícula d'Honor en direcció d'orquestra a la Staatliche Hochschule für Musik Karlsruhe (Alemanya) sota la tutela de Peter Eötvös. Durant quatre anys, va assistir el Mestre Eötvös als projectes que aquest realitza per tota Europa amb orquestres com la Berliner Philharmoniker, Münchener Philharmoniker, Royal Concertgebouw Orchestra, BBC Symphony Orchestra, Göteborgs Symphoniker, WDR Symphonie-Orchester Köln, SWR Symphonie-Orchester Stuttgart, Orchestre Philharmonique Radio France o Ensemble InterContemporain. Aquesta etapa resulta especialment influent i significativa per a la seva formació com a director.

Entre d'altres, Àlex Sansó ha dirigit orquestres com la Hungarian Symphony Orchestra Miskolc, Junge Deutsche Philharmonie, Joven Orquesta Nacional de España (JONDE), Junge Deutsche Simfonie Karlsruhe, Jove Orquestra Simfònica de la Diputació de Tarragona (JOSDT), Contemporànica Music Ensemble, Morphosis Ensemble i la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona, i ha actuat a auditoris com el Festspielhaus Baden Baden, Konzerthaus Karlsruhe, Auditori de Barcelona i Palau de la Música Catalana.

Des de la temporada 2007/08, Àlex Sansó és director titular de l'Orquestra de Cambra Gèrminans de Barcelona.

Ha estat becat per fundacions com "la Caixa", DAAD (Deutscher Akademischer Austauschdienst), l'Entitat Autònoma de Difusió Cultural de la Generalitat de Catalunya, la Staatliche Hochschule für Musik Karlsruhe i la Diputació de Tarragona.

Desenvolupa la seva tasca pedagògica al Conservatori de Música de la Diputació a Tarragona i Reus, on ocupa la plaça de director d'orquestrai, i on també és professor de piano, d'història de la música, de conjunt de piano i d'acompanyament de piano.

La seva formació com a director també s'ha desenvolupat a la Staatliche Hochschule für Musik Freiburg (Alemanya) amb Scott Sandmeier i a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMuC) amb Salvador Brotons. Al mateix temps, ha realitzat cursos de direcció amb Arturo Tamayo, Salvador Mas, George Pehlivanian, Antoni Ros-Marbà, Manuel Hernández Silva, Manel Valdivieso, J. R. Pascual Vilaplana, Lin Tao i Bruno Membrey.

Com a pianista, també ha actuat a diferents indrets com a solista i amb formacions de cambra. Un cop finalitzats els seus estudis superiors de piano, va completar la seva formació instrumental durant dos anys amb els pianistes Edith Fischer i Jorge Pepi.

Està en possessió dels Títols Superiors de Direcció Orquestral, Piano, Música de Cambra i Teoria de la Música, Solfeig i Acompanyament.